

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 532/2021
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Велинка Попов адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за водопривреду и инжењеринг „Виор Велика Морава“ из Београда, чији је пуномоћник Биљана Јовановић адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3217/19 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3217/19 од 28.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2685/16 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. .../... од 28.09.2016. године и да се обавезе тужени да га врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 99.750,00 динара са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3217/19 од 28.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2685/16 од 18.06.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП предвиђене као разлози за овај ванредни правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и његов колега ББ су 22.06.2016. године у једну од канцеларија сместили и закључали компјутере, интернет уређаје и осталу опрему туженог, и на тај начин два радника туженог спречили да раде тог и следећег радног дана. Решењем туженог од 28.09.2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду због непоштовања и недисциплине - неовлашћеног одузимања компјутера и интернет опреме, и њиховог закључавања у једну просторију, чиме је тужени био спречен да обавља редован рад. Тужени је доставио тужиоцу упозорење о разлозима за отказ уговора о раду на које се он писмено изјаснио.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Тужилац је наведеним радњама извршио повреду радне дисциплине и његово понашање је такво да не може наставити са радом код туженог, због чега је оспорено решење о отказу уговора о раду законито и донето уз поштовање обавезе из члана 180. став 1. Закона о раду, по претходном достављању упозорења о постојању отказних разлога.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени члана 179а Закона о раду. Означеном одредбом су уведене дисциплинске мере као замена за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине из члана 179. став 2. и 3. тог закона, ако постоје олакшавајуће околности и ако радња повреде радне обавезе, односно нарушавања радне дисциплине није таквог карактера да радни однос запосленом треба да престане. Међутим, испуњеност ових услова је дискреционо право послодавца, овде туженог. Разлози којима тужилац оправдава учињену повреду радне дисциплине, сматрајући их олакшавајућим околностима, немају утицаја на законитост и правилност побијане пресуде. Тужилац права за која тврди да су му повређена могао је и морао остварити у законом уређеном поступку, а не поступцима који су довели до законитог отказа уговора о раду.

С`обзиром да је правилна одлука суда о захтеву за поништај решења о отказу уговора о раду, правилна је и одлука о одбијању тужиоачевог захтева за враћање на рад.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић